

Vagy: **COMMUNIO: D.U. 100 c/4 MODICUM ET NON VIDEBITIS ME** Jn 16, 16 / 33.zs.

Kis i- dő, s nem lát- tok en- gem, ismét kis idő, s meg-lát-tok en- gem

mert az A-tyá- hoz me- gyek, al- le- lu- ja, al- le- lu- ja

al- le- lu- ja, al- le- lu- ja. (8.t.) *

Áldom én az Urat minden /időben, * az ő dicsérete mindenkor /ajkamon. Az Úrban dicsekszik az én /lelkem, * hallják meg ezt a szelídek és vigad/janak. **Ant.** Magasztaljátok az Urat /énvelem, * és dicsőítsük mind együtt az ő /nevét. Kerestem az Urat, és meghallgatott /engem, * és minden háborúságomból kiragadott /engem. **Ant.** Járuljatok hozzá, és megvilágosultok /nála, * és a ti orcátok meg nem /szégyenül. Ízleljétek, és lássátok, hogy milyen édes /az Úr, * boldog az az ember, ki öbenne /bízik. **Ant.**

D.U. 103

1. Úr Krisztus feltámadott, ránk malasztja áradott, szent vérének hullása lőn pokolnak romlása. **R.) Megváltotta Isten mind e világot szent halálával.**
2. Első Ádám vétkezett, mindnyájunkat megsebzett, de a kegyes Uristen könyörült az emberen. **R.)** 3. Új Ádám lett szent Fia, életünket újítja, poklok zárját megtöri, rabságunkat elveszi. **R.)** 4. Méltó azért vigadni, Húsvét titkát dicsérni, éljünk az új életnek, adjunk hálát Istennek. **R.)**

D.U. 111

1. Krisztus virágunk, szép termő águnk.
R) Feltámadt Krisztus, vigadjunk a bűnből mink is támadjunk!
2. Ki feküdt sírban, felkele vígan. **R)** 3. Felkele fényünk, Krisztus reményünk. **R)**
4. Jézus, hogy felkelt, Szentírás bételt. **R)** 5. Jézusnak éljünk, semmit ne féljünk! **R)**
6. Dicsőség légyen Istennek égben. **R)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 108

1. Feltámadott Krisztus megváltásunkra, utat nyitott mennyországba örök boldogságra.
2. Ádám bűne miatt mind bűnbe estünk, az Istennek kegyelmére méltók nem lehettünk. 3. De a Krisztus Jézus terhünk fölvette, a hatalmas Atyaistent értünk engesztelte. 4. „Feltámadott Krisztus”! sokszor kiáltjuk, de a bűnnek nagy rútságát jaj, mégsem utáljuk. 5. Hogyha bűnben élünk és meg nem térünk, akkor Krisztus kínhalála nem használ minékünk. 6. Támadjunk fel azért minden bűnünkben, hogy örömmel részesüljünk húsvét kegyelméből.

HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év ApCsel 2, 14a. 36- 41 / 1Pét 2, 20b-25 / Jn 10, 1-10

B Év ApCsel 4, 8-12 / 1 Jn 3, 1-2 / Jn 10, 11- 18

C Év ApCsel 13, 14. 43-52 / Jel 7, 9. 14b-17 / Jn 10, 27-30

GYŪJTÓÉNEK: D.U. 96

1. Az Isten igaz napja ez, - szent fényességgel tiszta nap, - a drága vér ma mossa le - a világ szörnyű bűneit. 2. Hitetlen hite visszatér, - ma újra látnak a vakok, - s kibem nem old fel rettegést, - ha látja: megtér a lator! 3. Keresztjét jóra váltja ő, - gyors hittel Jézust kérleli, - igazként sokat megelőz, - az Úr országát elnyeri. 4. Ámulnak mind az angyalok, - látván a testi büntetést, - s hogy Krisztushoz tér a gonosz, - boldog életet érdemel. 5. Csodálatos misztérium, - világ szennyét hogy mossa le, - mindenki bűnét elveszi, - test vétkét tisztítván a test. 6. Lehet-e ennél nagyszerűbb: - vétket bocsát az irgalom, - félelmet old a szeretet, - s új életet szül a halál! 7. Saját csalétkét falja fel, - magát köti meg a Halál, - meghal mindenki Élete, - s felkél, mint minden élete! 8. Elér mindenkit a Halál, - de feltámad mind a halott, - s pusztítva, ütve a Halál, - csak maga vesztét nyögheti. 9. Kérünk, teremtő Istenünk, - vigadva Húsvét ünnepén: - ne ártson nekünk a halál, - védd meg örökre népedet! 10. (Meghajolva) Urunk, tenéked glória, - aki legyőzted a halált, - az Atyát és Szentlelket is - dicsérjük minden századon. Ámen.

D.U. 110

1. **Üdvözítőnk** feltámadott, Alleluja, Alleluja, szenteljük vígan e napot, Alle, Alleluja.
2. A **Messiás** feltámadott, Alleluja, Alleluja, beteljesült mi íratott, Alle, Alleluja.
3. **Életadónk** feltámadott, Alleluja, Alleluja, kegyelme most kiáradott, Alle, Alleluja.
4. **Vigasztalónk** feltámadott, Alleluja, Alleluja, elűzte már a bánatot, Alle, Alleluja.
5. **Örömnepünk** feltámadott, Alleluja, Alleluja, ránk oly szép hajnal virradott, Alle, Alleluja.

INTROITUS: D.U. 100 c PASTOR BONUS Jn 10, 11 / 22. zs.

Krisztus a jó pásztor, aki húsvétkor életét adta értünk, a kegyelemnek, Egyházának, tanításának, szentségeinek dús legelőjére vezetett, feltámadásával elvette a haláltól való félelmet, s a szentmisében asztalt terít nekünk, a mennyei lakoma előképeként.

A jó pász- tor táp- lál- ja ju- ha- it al- le- lu- ja, s é- le- tét ad- ja ér- tük

al- le- lu- ja, al- le- lu- ja. (5. t.) *

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ad helyet /nekem. Csöndes folyóvizet mellett nevelt föl /engem * felűdítette az én /lelkemet. **Ant.** Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak! **Ant.** Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /ámen. **Ant**

Vagy: Gr. R. szerint

INTROITUS: D.U. 100b / 4 MISERICORDIA DOMINI 32.zs 5.6. 1.

Az Úr szeretete először a teremtésben nyilvánkozott meg, amikor örök Igéje által megalkotta a mennyet és a földet. Másodsor akkor töltötte be irgalma a földet, amikor földre küldött Igéjének húsvéti misztériumai által mindent, minket is újjáteremtett.

Örvendeztetek igazak az /Úrban, * az igazakhoz illik a / dicséret! *Ant.*

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek / Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *és mindörökkön örökké /Ámen. *Ant.*

GRADUALE: D.U. 100 / 1 HÆC DIES / LAPIDEM 117. zs. 24. 22.

A Graduale a legfontosabb húsvéti zsoltárt idézi: Isten az idők Ura, s neki a legfőbbeségebb alkotása ez a nap, mindazzal együtt, amit e nap tartalmaz.

Ez az a nap melyet az Úr szerzett nekünk:örvendezzünk s vigadjunk rajta.
V: A kő, amelyet az építők elvetettek, * az lett most Szegletkővé. *Ez az a nap...*

Vagy:

VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom. 22. zs. 1. v.

B A kő, amelyet az építők félredobtak, * íme az lett szegletkővé. 117.zs.22. v.

C Mi az ő népe vagyunk, * és legelőjének nyája. 99. zs. 3c. v.

ALLELUJA: EGO SUM PASTOR BONUS Jn 10, 14

V: Én vagyok a jó Pásztor, † és az én juhaimat ismerem, * és ismernek engem enyéim.

OFFERTORIUM: G. H. 198 DEUS, DEUS MEUS 6.zs. 2. 5. 2. 3.7. 8.

A Krisztussal együtt felkelt lélek, a húsvét örömeivel betöltve, az örök virradat után sóvárog, s a mennyei szentély után, melynek örömet már előre izleli az Eucharisziában.

E: Al-le-lu-ja. N: Al-le-lu-ja.

V: Is-ten, én Istenem, tehozzád ébredek vir-ra-dat-kor, * és a te nevedben

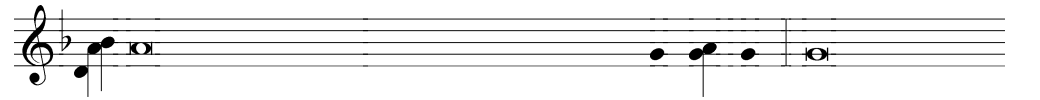
emelem föl a ke-ze-i-met. Al-le-lu-ja. V: Té-ged szomjazik az én

lelkem, utánad sóvárog az én tes-tem is, * hogy lás-sam hatalmadat és

di-cső-sé-ge-det. N: Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

V: Reg-gel is rólad gondolkodom, mert te lettél se-gí-tóm,* és szárnyad

árnyékában ör-ven-de-zek. Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

COMMUNIO: 100c / 3 EGO SUM PASTOR BONUS Jn 10,14. / 22. zs.

Én vagyok a jó Pász-tor, és is-me-rem e-nyé-i-met, s ismernek engem

e-nyé-im, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja. (8.t.) *

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semiben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem.

Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl /engem * felüdítette az én /lelkemet. *Ant.*

Az igazság ösvényein vezetett /engem * az ő ne/véért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. *Ant.* A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak.